

Х студентська науково - технічна конференція "ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"

УДК 658.114

Кучерук Д. - ст. гр. 0108а

Донецький національний університет

ПОТЕНЦІЙНА ЄДНІСТЬ ПРОЦЕСІВ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ І ІНТЕГРАЦІЇ ПРОДУКТИВНИХ СИЛ: ПЕРЕДУМОВА СТІЙКОГО РОЗВИТКУ

Науковий керівник: д.е.н., професор Черніченко Г.О.

Продуктивні сили є складною системою, в яку входять такі складові елементи: робоча сила, засоби праці і предмети праці, наука, що використовується людиною, сили природи, форми і методи організації праці у виробництві. Кількість елементів системи залежить від:

- інноваційної структури, використання інформаційних технологій;
- соціального розвитку організації (відносин соціального партнерства, турботи про потреби працівників, підвищення професіоналізму, зміцнення позитивного іміджу організації, створення доброзичливого соціального середовища, поліпшення екологічних умов);
- зближення коаліційних намірів (розвиток співробітництва, створення єдиного корпоративного мікроклімату, делегування відповідальності, розвиток систем мотивації суб'єктів господарювання);
- розвитку зовнішніх господарських зв'язків (зв'язків з постачальниками і споживачами, наукового партнерства, вертикальної інтеграції, формування сітьових структур (кластерів) [1,2,3].

Загальною внутрішньою закономірністю системи продуктивних сил є збільшення числа структурних елементів, зростання складності будови кожного з них, ускладнення внутрішніх зв'язків і зростання суперечностей як між елементами системи (кожного з кожним), так і між окремим елементом і продуктивними силами в цілому. Це, у свою чергу, обумовлює складніший і опосередкований характер взаємодії тієї або іншої системи продуктивних сил з відповідною суспільною формою.

На основі продуктивних сил (як своєрідного матеріального, соціального, інформаційного субстрату) функціонують і розвиваються техніко-економічні, організаційно-економічні і соціально-економічні зв'язки і відносини, які є суспільною формою розвитку продуктивних сил.

Структурні елементи системи продуктивних сил знаходяться між собою в кількісній і якісній функціональній залежності. Тому розробка інструментальної бази інституціональних перетворень з метою стійкого розвитку потребує створення механізму координації процесів диференціації і інтеграції продуктивних сил. Це, зокрема, рекреаційне природокористування, формування системи обмеження екологічного ризику, підвищення рівня життя людини.

Література:

1. Данько М. Реорганізація підприємств у контексті формування корпоративних структур // Економіка України. – 2007. - №1. – С.64-70.
2. Шнипко О. Політика підвищення конкурентоспроможності: досвід розвинених країн та Україна // // Економіст. – 2006. - №8. – С.44-48.
3. Голян В.А., Божидарнік Т.В. Інституціональні передумови господарського освоєння природно-ресурсного потенціалу // Формування ринкових відносин України. – 2006. - №1(56). – С. 110-117.